

Výstava malířské dvojice, otce a syna Klátových, která byla zahájena 24. března v Městské galerii Vysoké Mýto, je zároveň připomínkou dvojitého jubilea: Jaroslav Klát starší má letos nedožitých 115 let a Jaroslav Klát mladší oslaví v dubnu pětapadesátiny. *Obdobná kolekce obrazů, jíž návštěvníci spatří, byla již v minulosti veřejnosti představena v Praze a Karlových Varech – na místech, kde působil Jaroslav Klát starší a štafetu posléze převzal syn. Nyní se výstava koná v místě, kde má umělec, rodák z Cerekvice nad Loučnou, své kořeny. Prohlédnout si ji můžete do 8. května.*

Jaroslav Klát starší výtvarné umění miloval „od jak živa“. Za studií na litomyšlském gymnáziu docházel na soukromé hodiny kresby. Po maturitě odchází do Prahy, kde získává úřednické místo. Zároveň se ale s plným nasazením účastní kulturního života prvorepublikové Prahy.

Po válce se mu podařilo vycestovat na roční stipendijní pobyt do Paříže, kde se setkal s díly svých oblíbených autorů. Zanedlouho po návratu byl jako úředník přeložen do Karlových Varů. Zde s energií sobě vlastní pomáhá vytvářet ve vysídlené oblasti nové kulturní zázemí. Nakonec se na počátku 50. let rozhodne nastoupit dráhu profesionálního výtvarníka. Vytváří řadu olejomalb průmyslové krajiny, ve kterých cítíme ozvuky moderní francouzské malby. Jistě k nejzajímavějšímu okruhu jeho díla náleží cyklus abstraktních kompozic, ve kterých se malíř pustil do experimentů po stopách Jacksona Pollocka.

Jaroslav Klát mladší tedy vyrůstal v prostředí, kde byly obrazy nedílnou součástí života. Není divu, že i on podlehl kouzlu výtvarného umění. Během studií na Akademii výtvarných umění se mu podařilo vycestovat na stipendijní pobyt do Paříže. Ve stopách svého otce-malíře kráčí jen svou náklonností k přírodě, malba mu je vyjádřením vnitřní touhy a divoké představivosti, zatímco jeho otec viděl přírodu skrze její poezii.

Pro Jaroslava Kláta mladšího se součástí svébytného malířského umu staly barva, velkorysé gesto, expresivní výraz a zároveň racionálně budovaný prostor obrazu. Inspiraci pro svá díla nalézá v přírodě, v jejích tvarech – na plátnech tak můžeme v nakumulovaných obrazech objevovat rybí a ptačí těla, obličej... V případě kompozic výrazného délkového formátu máme zase pocit, že jsme se ocitli v blízkosti šamanů, totemů a barevného hýření masek. Není divu, neboť kraj, který Jaroslavu Klátovi obzvláště učaroval, se nachází v oblasti Antil a navštívil též severní Afriku.

Iveta Danko, kurátorka MG